

Vršovice 18.9.2011

Pozdrav: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Jak je Bůh dobrý k Izraeli, k těm, kdo jsou čistého srdce! Avšak moje nohy málem odbočily, moje kroky téměř sešly z cesty. Já však chci být ustavičně s tebou, uchopils mě za pravici, povedeš mě podle svého rozhodnutí a pak do slávy mě přijmeš. Ž 73,1n.23n

Píseň: 105 sl.1-3.7-10

Modlitba: Pane Bože, náš Otče, chceme poděkovat za Tvé pozvání. Chceme poděkovat, že si spolu se žalmistou smíme připomínat Tvé jednání s člověkem. Hlasitě chválit, že to Ty jsi svůj lid vyvedl z Egypta, že to Ty jsi jej vedl přes poušť, bránil před nepřáteli i před malomyslností, že jsi mu dal svůj Zákon, aby Tvůj lid nebloudil.

S vděčností nasloucháme příběhům, které nás ujišťují, že i v našich životech zasahuješ, že i naše životy jsou pod Tvou ochranou. Navzdory našemu odmítání, naší malověrnosti. Takové nás i dnes zveš a nabízíš i společenství kolem Tvého stolu. Za to Ti děkujeme a prosíme, aby radost z Tvé milosti jasně zářila v našich životech. Tak, aby se stala světlem i lidem kolem nás. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S61

Čtení: Ex 16,1-31

Píseň: 673

Text: Mt 20,1-16

Haleluja. Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina! Jméno Hospodinovo buď požehnáno nyní i navěky. Haleluja. Ž 113,1n

Boží lid vyšel z oázy Élim. Z místa, kde byla jistota, že zítra bude co jíst, co pít. Kde byla hmatatelná jistota budoucnosti. Lid vyšel znovu na cestu do pouště a najednou to na ně znovu padlo. Ztráta jistoty, otázka, co bude, pochybnosti. Máme tu před sebou reálný pohled na člověka, kdy jsou životní perspektiva a víra zřetelně propojeny - při ztrátě jedné je

veliké riziko ztráty druhé. Otázkou je, co s tím. Lid se vzbouřil proti Mojžíšovi a Áronovi. To oni je vyvedli z Egypta, to oni způsobili tuto situaci plnou nejistoty. A Pán Bůh z toho vypadává. Není vlastně ani předmětem kritiky – prostě úplně zmizel. Slyšíme jenom, že by bylo lepší, kdyby lid zemřel Hospodinovou rukou. Jako bychom za tím cítili – ano, Hospodin je Bohem, který je schopný život brát. Otázkou je, je-li také Bohem, který je schopný udržet při životě. Je-li Bohem, který život dává. Tedy Stvořitelem. To je základní otázka, z toho se odvíjí celý tento příběh.

Vidíme to jasně v celém rozhovoru – Mojžíšova reakce se snaží vtáhnout Boha Izraele zpět do uvažování lidu o těžké situaci. Neoddělit ho z reálných problémů, které vznikly. Mojžíš nepopírá, že tu problémy jsou, ale navrhuje jiné řešení, jehož součástí je Bůh Izraele. Svědčí o tom, že on s Bohem počítá a to řešení se proto před ním otevírá. Hospodin ho před ním otevírá, nenechává Mojžíše odděleného od skutečné reality. To je přesně to, co potřebujeme slyšet – nikdo nepopírá realnost problémů, které nás sužují. Naopak – my bychom o nich měli vědět, neměli bychom se před nimi zavírat. Ale to, na co Mojžíš upozorňuje, platí i pro nás. Pán Bůh má řešení – má zůstat součástí našich životů, nemáme ho vyhánět. Když Ho nevyženeme, tak uvidíme. „Objeví se před vámi Jeho sláva.“

Ale jak se vlastně ukáže? Pro nás je tento příběh samozřejmě zázračný. Z nebe spadla mana, přiletěly křepelky – zázrak. Ale tím pádem tato zázračnost trochu přebíjí to, o co ve skutečnosti jde. Objeví se křepelky, objeví se jakýsi zvláštní pokrm – dobře, situace je vyřešena. Ale co se to vlastně stalo? Měli prostě štěstí? Mění to jejich situaci jinak než prostě tak, že teď mají co jíst? „Co je to?“ „Man-hú?“ Co se to vlastně stalo?

Mojžíšovo vyznání je jasné – tady stojíme tváří v tvář Boží milosti. Za to, co se stalo, máme děkovat Pánu Bohu. To Pán je dárce života. Jestliže přijmeme toto Mojžíšovo vyznání, musíme přijmout i to, že tím vše nekončí. Jestliže Pán Bůh nabízí život, vyžaduje také lidskou odpověď. Náš příběh není o tom, že lidé měli zajištěné jídlo. Tady se nabízí proměna života. Stejně jako v novozákonních příbězích o nasycení. Tam i tady vnímáme nabídku něčeho nového. Tak, jak si to uvědomíme v kruhu kolem stolu Páně při přijímání chleba a vína.

Přijmeme-li, že to Pán Bůh nabízí život, že svůj lid neopustil tehdy a neopouští ani dnes, můžeme se odvážit přijmout důvěru v budoucnost, která je v Božích rukách. To je za tím, že si Izrael má nasbírat pouze to, co

potřebují na jeden den. S výjimkou dne odpočinku, který mohou strávit jinak než starostí o budoucnost. Tady nejde o jakousi Boží tyranii, jde tu o otevření prostoru svobody, do kterého smíme vstoupit. Nemusíme se nechat určovat strachem a z něho plynoucí závistí a nenávistí. Spolu s putujícím Božím lidem si můžeme připomínat, že Pán Bůh nás neopustil a neopustí. Můžeme si připomínat tento základní fakt v tomto světě.

A s tímto pohledem, s tímto přístupem k zajištění života se mohou věci měnit. Velice zvláště o tom vypovídá výběr druhého textu tak, jak ho vybrala církev pro ekumenický lekcionář. Ježíšovo podobenství o království Božím. Podobenství o dělnících na vinici. Ježíš promlouvá k posluchačům, kteří dobře znají nejistotu zajištění života. Palestina byla chudá země a to ještě musela odvádět dávky do Říma a ambice svých vládců. To samozřejmě dopadalo na nejchudší, kteří ztráceli svá malá hospodářství a nechávali se najímat na práci. Už vůbec ten fakt, že je někdo najme, byl velice zásadní. Nejenom ve Šluknovském výběžku vytváří sociální nejistota výbušnou situaci. Situace lidí s velice nejistým výhledem.

Hospodář najme dělníky na práci na své vinici a smluví s nimi mzdu denár na den. Chcete-li - sjednal minimální mzdu, která pokryje denní náklady. Roční životní minimum pro pětičlennou rodinu bylo asi 200 denárů. Pak přijde nové kolo najímání dělníků - kolem deváté hodiny. A hospodář smluví mzdu, která „bude spravedlivá“. A tak to pokračuje celý den, dělníci jsou najati dokonce v pět hodin odpoledne.

Pak přijde výplata mzdy a vznikne problém. Ti, co byli na vinici celý den, vnímají jako nespravedlnost, že by měli dostat stejný plat jako ti, kteří pracovali méně. Uprostřed naděje, kterou před nimi otevřela možnost pracovat na vinici, se objevuje závist těm druhým. Nevíme si s tím rady. Co je důvodem, že v nás funguje takové srovnávání. Co je důvodem, že Kaina rozřhavilo do běla srovnávání s Ábelem? Je to prostě lidská závist nebo touha nahrabat si co nejvíc many, protože kdo ví, co bude zítra? Intenzivně vnímáme moc hříchu a toužebně očekáváme Boží odpověď. Najednou se ukáže, jak důležité bylo hospodářovo slovo o spravedlivé odměně. Jak odlišná je lidská a Boží spravedlnost.

Vracíme se zpět do dnešního starozákonního příběhu. Pán Bůh má dost pro všechny. Vstupuje do bolestných krizí životů lidí kolem nás i do životů našich. Nabízí možnost práce na vinici dnes i zítra, nikdo se nemusí bát o existenci. A nikdo také nemusí závidět druhému.

To je Boží království. Proto může mít ta pravidla, o kterých mluví Ježíš - protože on hluboce věří, že Pán Bůh člověka neopouští. Proto nás zve ke

svému stolu, všechny společně, aby před našima očima víry ve společenství tohoto sboru otevřel naši budoucnost v Boží perspektivě. Abychom viděli život ve svobodě, kde jeden druhému může přát Boží požehnání.

Píseň: 547

Vyznání vin: Pane Bože, přicházíme k Tobě a chceme poděkovat, že jsi před námi znovu otevřel jistotu svého pozvání. Jistotu toho, že Ty jsi s námi, nabízíš řešení našich trápení, že Ty sám ses pro nás v Ježíši Kristu stal řešením. A tak přicházíme a chceme Ti odevzdat všechno, co nás trápí, čím jsme ublížili i zlobu, když někdo ublížil nám.

Pane, chceme vyznat všechno, co nás odděluje od Tebe i od druhých lidí. Chceme vyznat svůj hřích. Potvrďme, bratři a sestry, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

Předstupujeme před Tebe s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechn hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Hospodin praví: Pro mě je každý z vás jedinečný, každý z vás je vzácný bohatstvím. Ať vše, co vám činí zle a co vás trýzní, je smazáno a ať se před vámi otevřou nové možnosti.

Neboť tak Bůh miloval svět, že syna svého jednorozeného dal, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný.

Pozdravení pokoje: Smíme přijmout tuto Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme si navzájem podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: S401

Eucharistická modlitba:

Pane, chceme Ti vzdávat díky,

protože nás neustále voláš

k Tvému životu, který jsi pro nás připravil.

Ty, Bože lásky a slitování,

nám neúnavně nabízíš své odpuštění a zveš hříšného člověka,

aby se úplně odevzdal Tvé dobrotě.

Nevzdáváš se, ačkoli Tvou smlouvu s námi stále porušujeme;

skrze svého Syna Ježíše, našeho Pána,

jsi mezi lidstvem a sebou vytvořil nový svazek -

tak pevný, aby jej nic nemohlo rozbít.

A tak nyní, když Tvé stvoření

žije v této době zmatku a nejistoty,

dáváš svému lidu v Kristu možnost,

aby znovu ožil, když se obrátí k Tobě,

a aby sloužil všem,

když se plně oddá svatému Duchu.

Plni obdivu a vděčnosti

se proto chceme připojit

k nesčitelným hlasům v nebi,

abychom vyjádřili Tvou lásku

a svou radost ze spásy v Kristu

a voláme:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího,

odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň 308, 461

Pozvání: Hospodin řekl svému lidu: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě přivedl z egyptské země. Otevři svá ústa, naplním je. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou. I my se smíme nyní odvážit přistoupit ke stolu, který je pro nás připraven.

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem. 1Te 3,12

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Fp. 4,4

Ten, od něhož je to svědectví, praví: "Ano, přijdu brzo." Amen, přijď, Pane Ježíši! Zj. 22,20

Píseň: 353

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. Ga 5,22n.25

Požehnání: S léty ať roste každý dar, který ti Bůh kdy propůjčil - abys všechny, které miluješ, naplnil radostí.
V každou hodinu v radosti i bolesti se ti vstříc usmívá Ten, který se stal člověkem - zůstaň v jeho blízkosti.

Píseň: 486